

לכבוד:

המוסד לביטוח לאומי

תאריך: 21.1.2021

הנדון: ישראלה ישראלי (רשומה בת.ז ישראל ישראלי), מספר ת.ז.: 0101010101
מכתב המלצה לקביעת נכות נפשית

שלום רב,

ישראלה (רשומה בת.ז, ישראל) היא אישה טרנסג'נדרית בת 29 אשר פנתה אלי כעובד/ת סוציאלי/ת המלווה את הקהילה הטרנסית במסגרת מערך עו"ס טרנס של עמותת מעברים. ישראלה מבקשת להיות מוכרת כנכה בביטוח הלאומי ולקבל קצבה בשל דיספוריה מגדרית ותסמינים מורכבים של בריאות נפש מהם היא סובלת, להם השפעות משמעותיות על התפקוד היומיומי שלה וכן על אפשרותה להשתלב בשוק העבודה..

ישראלה חיה עם הוריה הגרים בדירה שכורה ואינם תומכים בה כלכלית, ומתקיימת כרגע מהבטחת הכנסה. היא מבקשת להסדיר את מעמדה ולקבל הכרה כנכה כדי שתוכל להתקיים בכבוד ולהיות זכאית לסל שיקום.

ישראלה גדלה בבית שמרני. מגיל ההתבגרות, חוותה אלימות מילולית ופיזית על רקע שונותה המגדרית. היא יצאה מהארון כנערה טרנסג'נדרית בגיל 17, מה שהוביל לנשירה מהתיכון בו למדה, וכן ליחסים קשים עם אביה עד לשלב מאוחר יותר בחייה. היא לא גויסה לצבא או לשירות לאומי וקיבלה פטור על רקע נפשי בגלל שונותה המגדרית.

ישראלה התחילה את התהליך להתאמה מגדרית בגיל 19 באמצעות שינויים במראה החיצוני שלה ומעבר מגדרי חברתי, והחלה את התהליך הרפואי בגיל 20 בליווי רפואי של המרפאה להתאמה מגדרית בתל השומר. ישראלה מתארת כי בתחילת התהליך חוותה תחושות אובדניות ואף הגישה בקשה לביטוח לאומי להכרה בדיספוריה המגדרית ובהשפעותיה על התפקוד שלה, אולם בקשה זו לא אושרה לה.

בשנים האחרונות ישראלה אינה נמצאת במעקב פסיכיאטרי. היא אובחנה בעבר כמי שמתמודדת עם פוסט טראומה, הפרעת חרדה ודיכאון (או כל אבחנה אחרת במידה ויש). לישראלה אין רקע של אשפוזים פסיכיאטריים, ויש לה היסטוריה של ניסיונות אובדניים, האחרון מביניהם לפני כחצי שנה. משיחותיי עם ישראלה ניכר כי היא מתמודדת עם תסמינים שונים המקשים עליה ברמה יום יומית, כגון: מחשבות חזרתיות, קשיים בשינה, סיוטים, התקפי חרדה, קושי לצאת מהבית ולבצע משימות יום יומיות (או כל תסמין או חוויה שמתוארים על ידי הפונה). ישראלה מתארת תחושה של עצבות שמלווה אותה לאורך שעות היום ומספרת כי אינה מרבה לפגוש אנשים. כמו כן, מתארת כי כשיוצאת מהבית, היא מרגישה

שמסתכלים עליה בצורה "מוזרה", שבוחנים אותה ואף לעיתים מקבלת הערות מהסביבה על הנראות שלה (או כל חוויה חברתית אחרת). ישראלה נמצאת ברשימת המתנה לטיפול נפשי במסגרת מרפאה לבריאות הנפש בקהילה.

במהלך השנים ישראלה ניסתה להתפתח מקצועית ככל יכולתה ונתקלה במחסומים ובקשיים בגלל זהותה הטרנסית. על אף שרכשה כישורים מקצועיים, היא חוותה קשיים במציאת תעסוקה בגלל שתעודת הזהות לא הציגה את המגדר הנכון. כמו כן היא חוותה מספר אירועים של הטרדה מינית במקומות העבודה, ואף עברה פיטורין שלא כדין לאחר חשיפת זהותה הטרנסית מול המעסיק. מחקרים מצאו כי קשיים חברתיים ותעסוקתיים יוצרים שחיקה מתמשכת של איכות בריאות הנפש של אנשים טרנסג'נדרים, ובהתאם ישראלה מדווחת על תסמינים ארוכי טווח של טראומה.

ישראלה היא אישה בעלת כוחות נפשיים יוצאי דופן, אשר מצליחה לאורך השנים לקדם את עצמה למרות הקשיים איתם היא מתמודדת ועושה מאמץ מתמיד להגיע לתמיכה הנפשית לה היא זקוקה להתפרנס בכבוד. אולם, בשל החסמים הרבים אשר עומדים בפניה, ישראלה אינה מצליחה לבדה להתפרנס באופן המאפשר רמת חיים סבירה או להגיע למענים טיפוליים מכילים, ועל כן זקוקה לתמיכה מצד המדינה.

כעובדת/ת סוציאלית/ת המלווה את ישראלה, אני ממליץ/ה לביטוח לאומי להכיר בהשלכות הרחבות ומרחיקות הלכת של הדיספוריה המגדרית על איכות החיים ומצבה הנפשי. ישראלה מציגה תסמינים אופייניים למצבי טראומה מתמשכים כתוצאה מהיחס החברתי לאנשים טרנסג'נדרים ודיספוריה מגדרית, פוסט טראומה כתוצאה מהמצבים המתוארים, דיכאון, חרדות אקוטיות, בדידות חברתית חריפה, וחוסר יכולת להשתקם ולבנות את חייה.

בשל כל הכתוב לעיל, אני ממליץ/ה על הכרה בישראלה כנכה במוסד לביטוח לאומי על מנת לקבל קצבה המכירה בהשפעת המצוקה הממשית על התפקוד היומיומי והקושי להשתלב בשוק העבודה, וכן כדי לקדם אפשרות לזכאות לסל שיקום. ניתן לפנות אליי בכל שאלה לגבי חוות הדעת הנ"ל.

בברכה,

שם המטפל.ת

תפקיד

ארגון

דגשים נוספים למכתב:

1. חשוב להשתמש בשם ובלשון הפנייה של המטופל.ת/פונה לפי הגדרתם. במידה ומדובר בלשון א-בינארית או מעורבת, יש לשאול את הפונה אם ישנה העדפה ללשון מסוימת.
2. אם יש שם אחר בתעודת הזהות, יש לכתוב אותו בסוגריים בכותרת המכתב רק לצרכי זיהוי. למשל (רשומה בת.ז ישראל ישראלי).

3. מכתב לביטוח לאומי שם דגש על הקושי בתפקוד מתוך מטרה להראות קשיים בכושר השתכרות.
4. ביטוח לאומי מכיר בקושי של א.נשים טרנסים להתפרנס ולמצוא תעסוקה ולכן אנחנו תמיד מתייחסים לחלק זה בעת כתיבת מכתב לביטוח לאומי. חשוב לתאר את הקשיים התעסוקתיים, את הנסיבות החברתיות שמשפיעות על היכולת לעבוד.
5. אפילו שאנחנו לא מאבחנים כעובדים סוציאליים, חשוב להדגיש תסמינים מאובחנים (על ידי גורמי טיפול אחרים) או כאלה שאנחנו מבחינים בהם בזמן התקשורת שלנו עם הפונות/ים כמו מה שמצויין כאן במכתב.
6. במידה ואין גורמי טיפול בתמונה, חשוב לציין האם יש רצון בתהליכי שיקום והאם יש כוונה ונכונות לתהליכים טיפוליים. ביטוח לאומי מסתכל על כך בצורה חיובית.